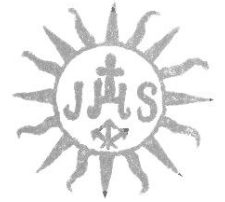

Harangszó

XVII. évf. 30. szám

Az Esztergom-Belvárosi és Vízivárosi Plébánia hírlevele

2013. augusztus 25.

Olvasmány: Iz 66,18-21

Evangelium: Lk 13,22-30

Szentlecke: Zsid 12,5-7.11-13

Évközi 21. vasárnap

Jövő (évközi 22.) vasárnapi szentírási szakaszok: **olvasmány:** Sir 3,17-18.20.28-29; **szentlecke:** Zsid 12,18-19.22-24a

EVANGÉLIUM (Lk 14,1.7-14) Történt pedig, hogy Jézus szombaton az egyik vezető farizeus házába ment étkezni, és azok figyelték őt. A meghívottaknak pedig példabeszédet mondott, mert megfigyelte, hogy hogyan válogatják az első helyeket. Ezt mondta nekik: „Amikor lakodalomba hívnak, ne ülj az első helyre. Mert ha nálad előkelőbbet is meghívtak, odajön az, aki téged és őt is meghívta, és azt mondja neked: „Add át a helyedet!” És akkor szegényszemre az utolsó helyet kell elfoglalnod. Ha tehát meghívnak, menj, telepedj le az utolsó helyre. Akkor odajön majd az, aki meghívott, és ezt mondja neked: „Barátom! Menj följebb!” Így tiszteletet ébresztasz az egész vendégsereg előtt. Mert aki magát fölmagasztalja, megalázzák, és aki magát megalázza, fölmagasztalják.” Annak pedig, aki őt meghívta, ezt mondta: „Amikor ebédet vagy vacsorát adsz, ne a barátaidat és testvéreidet hívd meg, se a rokonaidat és gazdag szomszédaidat, akik majd téged is meghívnak és viszonzozzák neked. Amikor vendégséget rendezel, hívd meg a szegényeket, bénákat, sántákat, vakokat. Így boldog leszel, mert ők nem tudják azt viszonzni neked. De amikor az igazak feltámadnak, megkapod jutalmadat.

Elmélkedéshez:

- Milyen társadalmi „versenyekben” szoktam lemaradni?
- Akarok-e egy vendégségben tiszteletet ébreszteni magam iránt?
- Mik azok a dolgok, amiket olyan emberekért teszek, akik nem tudják viszonzni?

Beszámoló-rovat: Medjugorje – Böjtös lelkigyakorlat

Kedves Testvérek! Nem rég (július végén) tértem haza Medjugorjéból, a böjtös lelkigyakorlatról. Sok ajándékot és kegyelmet kaptam, és ezt papírra is vettem, hogy emlékeztetni tudjam magam Isten nagy tetteire, és azért, mert az ajándékokat azt gondolom azért is kaptam, hogy megosszam, továbbadjam. Ezért nem tolkodás szeretne lenni részemről ez az írás, inkább a kapott kegyelmek megosztása, nem magamról szeretnék itt beszélni, hanem Isten nagy tetteiről, kérlek így olvassátok: Isten kegyelméből az ideai alkalommal ötödször vehettem részt a medjugorjei böjtös lelkigyakorlaton. Jó volt most is Istennel tölteni egy hetet, csöndben, kenyér és víz böjtön, az Oltáriszentség előtt, még éjszaka is. Minden sokkal világosabb, sokkal szembe tűnőbb, hogy mi az, ami igazán fontos, és mi nem. Az úton odafelé, a buszon nem nagyon tudtam mit mondani, hogy miért jövök, hisz magam sem nagyon tudtam, csak egyszerűen vágyakoztam. Úgy fogalmaztam meg, hogy a Szűzanya iskolájába megyek. Remélem, ott nem lehet megbukni... mivel még nem látom, hogy változnának körülöttem a dolgok, még mindig megtérésre van szükségem, ezért megyek, magamért. Isten kegyelméből a csend és a böjt nem okozott gondot, egyszer sem éreztem igazából éhséget, a csend pedig felüdülés volt, segített, hogy Istennel és magammal foglalkozzam, minden más helyett. Hálás vagyok a testvérekért, akikkel együtt jártuk ezt az utat. Minden alkalommal, és most is rácsodálkoztam, hogy beszélgetés nélkül is igazi közösség tud kialakulni emberek között, pusztán azzal, hogy egy-egy tekintet, egy-egy érintés találkozik, de úgy, hogy mindez az Úrban történik. Marinko atya személye (Medjugorje plébánosa – ő tartotta az elmélkedéseket) is nagy ajándék nekem, egy nagyon mély lelkületű, Istenre bízott embert ismertem meg benne. A lelkigyakorlatra készülve kicsit tartottam attól, hogy hogyan is töltök majd egy hetet Isten előtt, hisz istenkapcsolatom az utóbbi időben nagyon megkopott, megszükkült. Ilyen lelkiállapotban kezdtem meg az első napot is, így kezdtem hallgatni Marinko atyát. Az atya elmondta, hogy ez a hét a kérdések feltételének az ideje, annak az ideje, hogy megvizsgáljuk a látásunkat. A kérdések által tisztul a tekintetünk, hogy felébredhessen a szívünkben a csodálat. A böjtről is úgy beszélt, hogy a böjt kezdett előttem új fényben megjelenni: nem mondom le minden másféle ételről, hanem én most szabadon választom a kenyeret és a vizet. Nem lemondok, hanem szabadon választok. Sokszor hallottam már ezeket a szavakat, de most egész másként hatottak, elkezdett nyílni a szívem. Ha tudok szabad maradni a böjtben is, szabadon választom a kenyeret és vizet, akkor a böjttel egyre jobban fog növekedni belső szabadságom. Ez egy „puzzle-kép” első kis darabkája volt a lelkigyakorlaton. A következő, számomra nagy ajándék ezen a napon Ádám és Éva megkísértésével kapcsolatos gondolatok: Isten mindent az embernek ajándékozott, az

egész teremtett világot az emberre bízta, csak egyetlen fáról nem ehettek. De amikor megjelenik a kísértő, az ember tekintetét elfordítja attól, amit Istentől ajándékba kapott, és arra irányítja, amije nincs. Hányszor tapasztaltam meg magamban, hogy elégedetlen vagyok: elégedetlen magammal, a körülményeimmel, ahelyett, hogy hálás lennék azért, amim van. Nagy lecke volt ez, újra elindulni a hálaadás útján, mindent megköszönni Istennek, mindaddig, amíg a hálaadás életformámmá válik, és örömteli, hálás szív nem lesz bennem újra. A böjt ebben nagy segítség, segít meglátni azt, amim van. És elkezdtem hálát adni... először csak elégedetlenség volt bennem, hogy egy újabb olyan lecke, amit már százszor hallottam, százszor próbáltam és semmi... De talán, mint ahogyan Péter is mondhatta: „a te szavadra kivetem a hálót...” ha Te akarsz Uram, a Te szavadra megpróbálok újra... és a hálaadás végére a szívem mintha kicsit kezdett volna felengedni, felmelegedni. Újabb puzzle darabka. Ádám és Éva nem böjtölt... Jézus böjtölt. Ádám és Éva nem tudtak ellen állni a kísértésnek, Jézus ellenállt a gonosznak. A böjt segít ellenállni a gonosznak, segít meglátni azt, amink van, segít meglátni Isten titkait. (mit is jelent enni: valamit magamévá tenni? Mit jelent böjtölni: valamit elengedni? Szabaddá lenni?...). Továbbgondolva a látásunk megtisztítását, az atya arra hívott, hogy vizsgáljuk meg látásunkat, mert sokszor nem látjuk a saját szemünkben a gerendát, és azon keresztül nézünk másokat, mindenféle szűrőkön keresztül, mindenféle előítéletekkel. Amikor Jézus azt mondja, vedd ki szemedből a gerendát, azt mondja, vedd le előítéleteidet, és akkor kezd megtisztulni a látásunk, és elkezdünk úgy tekinteni másokra, ahogyan Isten néz rá. Az igazságot kell látnunk, és nem az igazságról alkotott képünket, mert az igazság szabaddá tesz, egy belső szabadságot ad az igaz szeretetre. De mi hajlamosak vagyunk magunkat is előítéletekkel nézni, és sokan ezért nem tudjuk igazán szeretni, igazán elfogadni önmagunkat. Erre azt a tanácsot kaptuk, hogy néha úgy vizsgáljuk meg magunkat, mint egyes szám-harmadik személy. Mint amikor felmegyünk a völgyből a hegyre, és onnan vesszük szemügyre a völgyet – így rajta kaphatjuk magunkat: AHA... Egy újabb „lecke”, amit megtanultam: a múltammal való viszonyomban fontos a megbocsátás, a jelennel kapcsolatban a hálaadás és a szeretet, a jövővel kapcsolatban pedig az Úrba vetett bizalom. Fontos megtanulni elfogadni saját magunkat, a helyzetünket, és persze ez nem mindig könnyű, de imádkozni kell szeretetért, hitért, bizalomért. Sokszor belefáradunk abba, hogy igyekszünk jónak lenni: jó ilyenkor tudatosítani, hogy Isten szeretetének nem kell megfelelni, Ő úgy szeret, ahogyan vagyunk. A megbocsátás a sebek gyógyulása. A tapasztalatból, hogy Isten megbocsát, nekünk is meg kell tanulnunk megbocsátani. Sokszor észre sem vesszük, mennyi fájdalom és keserűség van bennünk, és hajlamosak vagyunk azt mondani, (Folytatás a 2. oldalon)

(Folytatás az 1. oldalról) nekem nincs szükségem rá, hogy megbocsássak. Fontos megfigyelni magunkat, hogy van-e bennünk fájdalom... Megvizsgálni: miért? És imádkozni megbocsátásért, imádkozni szeretetért, hogy tudjam szeretni azt, aki megbántott, akivel kapcsolatban fájdalom vagy békétlenség van bennem. Újabb és újabb puzzle darabkák... A lelkigyakorlat elején sokat kinlódtam, hogy nem megy az ima, csak szárazságban ülök Jézus előtt, mint egy sivatagban, már nincs mit mondanom, és Őt sem hallom. A böjt negyedik napjára azonban egyre jobban kezdett összeállni a kép. Mintha minden előadás és minden szentségimádás alkalmával kaptam volna egy kis puzzle darabkát, és lassan a sok kis darabkából kezdett összeállni a kép. Megértettem, most sokkal mélyebben, mint eddig, hogy mit is jelenthet szívvel imádkozni, amit a Szűzanya már olyan rég óta kér Medjugorjében. Szívvel imádkozni azt jelenti, hogy közben a hála, a bizalom, és szeretet van bennem. Minden más eszköz. Eszköz a böjt, a csend, eszköz az imádságok formái... a lényeg, hogy a hála, a szeretet, a bizalom lelkülete legyen bennem, egy személyes figyelés Istenre. Mindez nem érzelmi szinten (és nem is értelmi), annál sokkal mélyebben lakik. És azt is megértettem, hogyha nincs bennem ez a lelkület, imádkoznom kell Istenhez szeretetért, hitért, bizalomért, hogy ébressze fel a vágyat bennem Önmaga iránt. A Szűzanya sok üzenetében kéri: „imádkozzatok, imádkozzatok, imádkozzatok, mindaddig, amíg az imádság örömmé nem válik számotokra!” Oly sokszor hallottam én ezt már, és annyiszor kételkedtem abban, hogy örömmé válhat így az imádság. Most is ugyanúgy hangzanak ezek a szavak, de amiért most nagyon hálás vagyok, hogy Istentől megkaptam azt a kegyelmet, hogy elkezdtem ezeket a szavakat a szívemmel látni, hallani, érteni. Ezek után azt is jobban megértem, hogy miért jelenik meg a Szűzanya ilyen hosszú ideig itt, és miért ismétli oly sokszor ugyanazokat a dolgokat. Évek óta járok ide, és csak most kezd nyílni a szívem... komoly munkájába kerülök a Szűzanyának ☺ ... Visszatérve a lelkigyakorlatra: nagy ajándék volt nekem. Eddig mindig úgy tértem haza, hogy nagy elhatározások voltak bennem, hogy böjtölök továbbra is, és mondom a rózsafüzért, és naponta járok szentmisére, és... Nagyon radikális döntések voltak, de csakhamar feladtam, és beletört a fejszém a fába... Most egész más hozzáállással jöttem haza, és nem győzők csodálkozni, mert érzem, tudom, egészen mélyen zsigerből, hogy ez nem az én igyekezetem, ez egész máshonnan jön, ez KEGYELEM!!! Most vágyakozva jöttem haza, nem elhatározás volt bennem, hanem vágy, hogy böjtöljek, hogy imádkozzam, és hogy találkozassak minél gyakrabban az Eukarisztiában Jézussal. Micsoda különbség, és most nagyon mélyen érzem, hogy ehhez szinte semmi közöm, ezt nem én csinálom, ez kegyelem. A napokban a szentlecke nagyon megérintett: ez a kegyelem olyan ajándék, amit „törékeny cserépedényben hordunk, hogy a nagyszerű erőt ne magunknak, hanem Istennek tulajdonítsuk.” 2Kor 4,7 Ezeket az igéket most élem, és néha félek, hogy elveszítem a kincset, amit találtam, mert sajnos a múlt tapasztalatai kísértenek, hogy milyen hamar feladtam a böjtöt, a komoly imát... azért imádkozom az Úrhoz, hogyha elesem az úton, ne adjam fel, kezdjem újra, ahányszor csak kell. Ha szeretném röviden összefoglalni, hogy mi maradt bennem a böjtösről, akkor a következő mondatokat mondanám: A szeretet, a hit, az Istenbe vetett bizalom és a hálaadás lelkülete kell, hogy meghatározza minden kapcsolatomat és minden napomat. És ha fájdalom van bennem, vagy békétlenség, magamba kell nézmem, rajta kell kapnom magam. Esetleg az Ego-mat? AHA... és imádkoznom kell szeretetért, megbocsátásért, Istenbe vetett bizalomért és hitért, a hálaadás lelkületéért. Fontos gyakorolnom a böjtöt és az imát, a rózsafüzért, a szentmisét, olvasni és hallgatni Isten igéjét, kiengesztelődni Istennel és egymással, hogy növekedjem a belső szabadságban, hogy egészen szabadabb lehessen Istenre figyelni, az Ő akaratát tenni, Istenben és Istennel élni: **ŐÁLTALA, ŐVELE ÉS ŐBENNE!** Az apró puzzle darabkából így állt össze a kép! Köszönet mindenkinek, akiknek szolgálata lehetővé tette számomra a lelkigyakorlatot, Isten bőséges áldása legyen rajtuk! Amen!

Maczej Györgyi

Sürgősségi Lelkipásztori Szolgálat: 20 / 776-9998

Beszámoló-rovat: Kirándulás Vácon a Kavics közösséggel 2013 07 13-án reggel elindult a csapat Esztergomból a hét órás pesti busszal, én és az anyu a kesztölci elágazásnál szálltunk fel. Nyolc óra után értünk fel Pestre az Árpád Hídhöz, onnan elmentünk a 3-as metróval a Nyugati pályaudvarig ahol felszálltunk a kilenc óra hét perckor induló Vác és Szob között közlekedő vonatra, amivel Vácig mentünk. Fél tízre Vácra érkeztünk, és egy sétával vettük az irányt a Püspöki palota felé ahol, Beer Miklós püspök várt bennünket. Egy kis várakozás után nagy-nagy szeretettel fogadott bennünket és végig vezetett minket a püspöki palotán. Én nagyon boldog voltam, mert nagyon aranyos volt és megengedte, hogy mindent megtapogassak a termekben. Az erkély megnézése után lementünk az udvarra, ahol Miklós atya kútja van, amit a születésnapjára a püspöki felszentelésére kapott, tyúkjai és a báránykái is körül vettek minket, amit szintén erre a jeles alkalomra kapott. Az ajándék átadása után elbúcsúztunk püspök úrtól és elmentünk megnézni a Váci Székesegyházat, ami belülről nagyon szép volt, és pont keresztelőt tartottak, mikor beléptünk a Székesegyházba és délután esküvő is volt ott. Aztán elmentünk a Váci Piarista templomba, amit szintén megnéztünk belülről. Utána elmentünk a Fehérek Templomába, ami szintén Vácon található és megnéztük a kőkaput, ami a Párizsi Diadalív mására van elkészítve. Hazafelé komppal jöttünk át a Szentendre szigetre, ahol busszal mentünk Tahitótfalu Hidfőig, onnan pedig át szálltunk a Pesti buszra, amivel elmentünk Esztergomba.

Simonek Márta a Kavics Közösség tagja

HIRDETÉSEK

- + A Harangszó szempontjából visszaáll az évközi rend: újra hetente jelenik meg.
- + **Keddenként este 6 órától** a szentmise kezdetéig szentségimádási lehetőség van. Minden hónap első keddjén a Jó Pásztor közösség vezetésével, a többi kedden egyéni, csendes módon történik a szentségimádás. A szentségimádás alatt gyóntatás is van. Éljük a lehetőséggel!
- + Hittantáborunk fotói a plébániánk honlapján megtekinthetők.

BELVÁROSI TEMPLOM MISERENDJE:

hétfő – péntek: **este 7 óra**; vasárnap: **10, ½ 12 és este 7 óra**

VIZIVÁROSI TEMPLOM MISERENDJE:

vasárnap: **½ 9**

Szent István kápolna: hétfő – péntek: **½ 8**; szombat: **este 6 óra (előesti)**

Zárdatemplom: hétfő – vasárnap: **7 óra**

TOVÁBBI LITURGIÁK:

minden kedd: 18:00-19:00: szentségimádás (Belváros)

minden szerda: 20:30-21:00: szentségimádás (Belváros)

második szombat: 13:00-18:00: szentségimádás (Belváros)

utolsó csütörtök: 20:30-21:30: szentségimádás (Szt. István kápolna)

A héten kereszteltük: Tóth Angéla Juliannát, Juhász Mátét

A héten temettük: M. Teodóra Nővért

Mária Rádió Fm 97,4 Mhz; Életjel Rádió: www.eletjel.hu

HARANGSZÓ

A Belvárosi és Vizivárosi Plébánia közös hírlevele
(megjelenik hetenként; augusztusban kéthetente)

Alapító: Dr. Beer Miklós

Felelős kiadó: Dr. Harmai Gábor

Szerkesztőségi e-mail: harangszo@egomnet.hu

A Plébánia telefonszáma: **33 / 898-124 és 20 / 775-2841**

A Belvárosi Plébánia bankszámlaszáma: 10918001-00000029-05960007

A Vizivárosi Plébánia bankszámlaszáma: 10918001-00000094-73080007

www.belvarosiesztergom.hu; sztpeterespal@egomnet.hu